

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010177
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010177.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného H. B., na hlavnom pojednávaní dňa 21.12.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. B., Z.. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom A. Z. XXX/XX, B. Z. B., t.č. ÚVV Ilava,
je vinný, že

dňa 21.04.2020 v čase okolo 22.15 h v X. na ulici F. XXX/X, sprevádzaný ďalšou osobou vstúpil do bytu poškodeného F. I., kde ich poškodený pozval po predchádzajúcom stretnutí a vyhovení ich požiadavke o nabitie svojho mobilného telefónu, kedy po určitom zotrvaní v byte, v čase krátko pred 01.50 h dňa 22.04.2020, vytiahol pred poškodeným blok na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 50 Eur a žiadal od poškodeného finančnú hotovosť na úhradu tejto pokuty, kedy po odmietnutí poškodeného dať mu peniaze, na neho následne vytiahol nôž, ktorý namieril proti poškodenému so slovami "zaplať to, lebo ťa zabijem", na čo poškodený udrel obžalovaného rukou do tváre, kedy následne na to obžalovaný poškodeného udrel teleskopickým obuškom asi tri až štyri krát do oblasti hlavy a raz do hrude, tiež zarámovaným zrkadlom z bytu poškodeného udrel poškodeného do hlavy a zarámovanými fotkami v skle z bytu poškodeného udrel poškodeného po nezistenej časti tela, po čom poškodený z bytu pred obžalovaným ušiel na Mestskú políciu Partizánske a incident oznámil

t e d a

inéno násilím a hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného zaraďuje pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci - 1ks vysúvací kovový teleskopický obušok, trojdielny, šedej kovovej farby s pogumovanou rúčkou na prvom diele obuška.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn.

Pv 162/20/3305-73 zo dňa 30.09.2020, doručenej súdu dňa 30.09.2020 na skutkovom základe, že obvinený dňa 21.04.2020 v čase okolo 22.15 h v X. na ulici F. XXX/X, sprevádzaný ďalšou osobou vstúpil do bytu poškodeného F. I., kde ich poškodený pozval po predchádzajúcom stretnutí a vyhovení ich požiadavke o nabitie svojho mobilného telefónu, kedy po určitom zotrvaní v byte, v čase krátko pred 01.50 h dňa 22.04.2020, vytiahol pred poškodeným blok na pokutu nezaplatenú na mieste vo výške 50 Eur a žiadal od poškodeného finančnú hotovosť na úhradu tejto pokuty, kedy po odmietnutí poškodeného dať mu peniaze, na neho následne vytiahol nôž, ktorý namieril proti poškodenému so slovami "zaplať mi pokutu, lebo ťa zabijem", na čo poškodený udrel obvineného rukou do tváre, kedy následne na to obvinený poškodeného udrel teleskopickým obuškom asi tri až štyrikrát do oblasti hlavy a raz do hrude, potom zarámovaným zrkadlom z bytu poškodeného udrel poškodeného do hlavy a zarámovanými fotkami v skle z bytu poškodeného udrel poškodeného po nezistenej časti tela, po čom poškodený z bytu pred obvineným ušiel na Mestskú políciu Partizánske a incident oznámil, pričom obvinený takto konal napriek tomu, že už bol za spáchanie trestných činov, ktoré spadajú do kategórie typovo zvlášť závažných uvedených v § 47 ods. 2 Trestného zákona, ktorých objektom sú základné práva a slobody, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 7.5.2007, sp. zn. 9T 18/07, právoplatným dňa 7.5.2007, odsúdeným za zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.5.2007, sp. zn. 6T 143/06, právoplatným dňa 25.05.2007, ktorým bol odsúdený aj za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne na 3 roky 2 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 17.3.2010 a rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 2.5.2013, sp. zn. 2T 149/12, právoplatný 17.6.2013, bol odsúdený za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 4 roky 8 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zmenený dňa 26.5.2015 na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pričom tento trest vykonal dňa 10.4.2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., po jej preskúmaní, samosudca nariadil a dňa 16.11.2020 a 21.12.2020 bolo vykonané hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe podľa

§ 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal obžalovaný kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného, po zistení stanoviska prokurátora, poškodeného a obhajcu, vyhlásenie obžalovaného neprijal, pretože mal za to, že by bránilo riadnemu objasneniu veci, pričom dokazovanie je významné v prípade rozhodnutia o vine i čo do rozhodnutia o treste.

Na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného, poškodeného F. I., svedka T. X., so súhlasom prokurátora, obžalovaného a obhajoby, prečítaním svedeckej výpovede svedka X. E., F. F. R., prečítaním odborného vyjadrenia znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD. MBA č. 75/2020, prečítaním znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Viktora Segedu č. 42/2020, znalca z odvetvia klinická psychológia dospelých PhDr. Andreja Benkoviča č. 46/2020, listinných dôkazov vzťahujúcich sa k rozhodovaniu súdu, predložením zaistenej veci a oboznámením pripojených spisov, súd zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že čiastočne na vine je, no poškodený ho napadol prvý. Peniaze po ňom nežiadal. S poškodeným sa stretli náhodne na ulici, predtým ho nepoznal. Mali dopravnú nehodu, potrebovali zabezpečiť odtiahnutie vozidla kamarátom, preto ho potrebovali kontaktovať, no mali so svedkom X. vybité telefóny. Išli na sídlisko Šípok za týmto kamarátom K. O.. Poškodený im vyhovel, že môžu ísť k nemu. Ešte predtým mu poškodený mobil požičal, no nedovolal sa. Mal zranenú ruku, tú si ošetroval u poškodeného. Zakrátko, ako prišli k poškodenému si šňupli pervitín, ktorý mal X. u seba. Ako sa mu nabil telefón volal družke aj svoje mame, tiež O. kvôli autu. Ten sa mu mal ozvať, keď bude môcť prísť, lebo ešte nebol v Partizánskom. Aj poškodený bol užívateľ pervitínu, vedel že si menil kompvu za pervitín. Všetci traja užili pervitín šňupaním. Poškodeného "preplo" behom chvíľky

ani nevedel, že ich pustil do bytu. Poškodený asi v dôsledku užitia pervitínu, ktorý si dal s nimi a začal hulákať, čo hľadajú v jeho byte, preskočilo mu, nastala hádka, nadávali si a pobili sa. Obžalovaný ho udrel aj teleskopickým obuškom asi štyrikrát, nevyhrážal sa mu, možno však nejaké slová povedal. Uviedol, že poškodeného neudrel zrkadlom, to tam ležalo z neho šňupali pervitín, rozbilo sa ako sa bili narazili do neho, ako bolo pri stolíku. Na chodbe hodil po poškodenom obraz, nevie či ho trafil. Odtrhol ich od seba X. a poškodený ušiel. Teleskopický obušok, ktorý bol zaistený je jeho. Nôž nemal on ani T. X.. Poškodeného udieral obuškom do celého tela. Vyhlásenie urobil, lebo to chce mať už za sebou a mať pokoj, uvedomuje si, že svojim konaním spravil chybu. S X. odchádzali spolu, videl poškodeného utekať ešte na chodbe, nevie prečo za ním išiel. Išli na autobusovú stanicu, chcel ísť domov, mal pri sebe aj nejaké peniaze, no zadržali ho policajti. V ten deň užil pervitín, má po ňom viac energie, spotreboval ho, že uživa aj poškodený zistili tak, že ho ponúkli. S poškodeným sa veľmi nerozprávali. Pokutový blok chcel uhradiť obžalovaný, lebo on šoféroval, aj keď pokutu dostal X., ktorý to vzal na seba. Bloček bol pri mobilnom telefóne, ktorý si nabíjal. Potom čo sa pobili odišli, nevie prečo tam všetko nechal. Je slobodný, žil s družkou, má jedno dieťa šesťročné s bývalou družkou. Nežije s ňou. Má určenú vyživovaciu povinnosť v Bánovciach nad Bebravou, kde býval. Pred zadržaním býval u matky. U nej býval, lebo za neho dala záruku na nahradenie väzby v inej veci. Po prepustení z väzby nikde nepracoval, sem tam si zarobil brigádnicky, podporovala ho matka.

Poškodený F. I. si nárok na náhradu škody neuplatnil. Uviedol, že bol pod vplyvom alkoholu, poobede vypil asi 10 poldeci slivovice a dve pívá, v neskorých večerných hodinách išiel domov, bol predtým s kamarátom. Stretol, dvoch ľudí, ktorých nepoznal, ktorých neskôr počas trestného konania opoznal ako obžalovaného a svedka X.. Povedali, že mali autonehodu, obžalovaný mal zranenú ruku a krvácal. Mali vybité telefóny, požiadali ho, či si môžu u neho dobiť a odídu. Keď ku nemu prišli mohlo byť zo pol 12 večer. Pomohol ošetriť obžalovaného. Obžalovaný sa so svedkom rozprávali a on si pustil televízor. Asi po dvoch hodinách ich vyzval aby odišli, svedok X. s tým nemal problém, no obžalovaný vstal so stoličky, vytiahol nožik a povedal s blokom na pokutu v jednej a nožom v druhej ruke, daj mu 50 eur zaplatíš to, poškodený odmietol, tak zopakoval, zaplať to lebo ťa zabijem (vulgárne). Poškodený to opäť odmietol, postavil sa z postele a udrel obžalovaného do tváre päšťou. Tomu asi vypadol nôž z ruky alebo ho zahodil, no vytiahol obušok a dvakrát ho udrel do hlavy. Poškodený padol na gauč, kde sedel svedok X.. Obžalovaný chytil čo mal po ruke, rámom zo zrkadla robil hlavu poškodenému hodil po ňom obraz, poškodený utiekol z bytu a dole po chodbe, ušiel na mestskú políciu. Mestskí policajti potom išli s ním no dvere boli zabuchnuté, on ich neskôr otvoril skrutkovačom a našiel obžalovaného telefón aj pokutový blok, ktorý odovzdal polícii. Keby vedel, že obžalovaný či svedok majú zbrane, tak ich nepustí do bytu, drogy s nimi neužíval ani nevie, či ich nikto z nich mal. X. mu nič nespravil. Mobil obžalovaného bol Blackberry, nevidel z vecí nič len telefón a nabíjačku. Obžalovaný sedel na stoličke, X. na posteli. S poškodeným sa veľmi nerozprávali, spomína si že sa bavili o nehode. Poprel by by mal skúsenosti s pervitínom. Nôž, ktorý obžalovaný vytiahol mohol mať zo 20 cm, na farbu rúčky si nepamätá. Zdá sa mu že bol otvárací a zahnutý, taký ako na hríby. Stáli oproti sebe na pol metra. Mal strach no udrieť obžalovaného bolo sekundové rozhodnutie. Obušku sa bránil rukami. Dostal úder aj do hrudníka. Obžalovaný potom už len nadával. Keď dostal poškodený štvrtý úder do hlavy postavil sa a utiekol. Obžalovaný ho prenasledoval, videl ho aj von. Nepamätá si, že by ho udrel aj X.. Bitka trvala 3-4 minúty. Nikto ho nekopal.

Svedok T. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený im sám ponúkol, že si u neho môžu telefóny dobiť. Dal im zavolať ešte aj vonku no obžalovaný nevie či sa dovolal. Dal im najesť, aj nabiť telefóny. Asi po troch hodinách im povedal, žeby už mali odísť. On už čakal pri dverách, no obžalovaný začal po poškodenom pýtať peniaze. Ten mu ich nechcel dať. Potom po ňom chcel niečo z bytu namiesto peňazí. Vyhrážal sa mu, že ho zbije ak to nedostane. Potom prišlo k bitke. Najprv sa udierali päšťami potom obžalovaný vytiahol teleskopický obušok aj rozbil sklo o hlavu poškodenému. Poškodený z bytu ušiel a obžalovaný ho naháňal. On nikomu v ruke nôž nevidel, nože ležali na posteli, on ich potom vyhodil, dal ich za kvetináče na poschodí. Obžalovaný poškodeného udrel obuškom asi 10 krát, po chrpte aj hlave. Aj jeho nútil, aby poškodeného udrel, že ak to nespraví, takto čaká aj jeho. Nehodu vzal na seba svedok, preto bol pokutový blok na jeho meno. Obžalovaný povedal poškodenému, daj mi 50 euro, lebo ťa dobijem. Nevie čo sa stalo s teleskopickým obuškom. Obžalovaný napádal poškodeného aj ako bežal po schodoch. On bol užívateľ marihuany aj pervitínu. V byte nič neužívali. Mali pri sebe batoh, ten patril tretej osobe, bola tam len kompava (výživový doplnok). Potom na položené otázky priznal, že v byte šňupali pervitín, dal si s nimi aj poškodený. Pervitín mal mať obžalovaný, ten sa pýtal poškodeného či si chce dať a ten súhlasil, že skúsi. Šnupli si tak po trištvrte hodine čo boli u poškodeného. On sám cíti

účinky pervitínu tak po 10 minútach. Oni chceli byť u poškodeného, kým pre nich nepríde obžalovaného kamarát. Pokiaľ ide o nože, svedok mal nôž "motýlik", obžalovaného bol čierny, lovecký, nepamätá si či zatvárací. Všetko bolo na posteli. Obžalovaný chcel po svedkovi nôž no ten mu ho nepodal. Od obžalovaného a poškodeného bol pri konflikte na dva a pol metra. Tvrdil, že obžalovaný nemal v rukách nič, keď pýtal peniaze po poškodenom. Zdá sa mu, že najprv dal facku obžalovaný poškodenému. Poškodeného aj hodil o stôl. Potom ho udrel sklom, potom vybral z vrecka teleskopický obušok. Obušok patril obžalovanému. Obžalovaný držal poškodeného a chcel aby ho udrel aj svedok obuškom no udrel ho len slabo pustil obušok a poškodený ušiel. Aj od svedka chcel obžalovaný peniaze, no on po ňom hodil batoh a ušiel. On si zo sebou telefón zobral, obžalovaného telefón ostal v byte. Svedok ušiel na stanicu tam pre neho prišiel kamarát. Obžalovaného poznal od leta 2019, auto si požičali, lebo sa chceli povoziť, no havarovali. Pervitín mal obžalovaný, šnupali asi zo zrkadla.

Samosudca prečítal podľa § 263 ods. 1 Tr. por. zápisnicu o výsluchu svedka X. E. z 15.05.2020 (č.l. 102-105), kde uvádza, že pracuje ako službukonajúci pracovník Mestskej polície Partizánske, dňa 22.04.2020 niečo po polnoci prišiel na stanicu mestskej polície muž menom I., ktorý bol bosý a zadýchaný, pričom bol pod vplyvom alkoholu a uviedol, že u neho v byte ho napadli dva muži a on ušiel bosý z domu, pričom uvedení muži by mali byť ešte v jeho byte. Menovaný tiež uviedol, že ten čo ho napadol obuškom mal nožik.

Samosudca prečítal podľa § 263 ods. 1 Tr. por. zápisnicu o výsluchu svedka F. F. R. z 15.05.2020 (č.l. 106-109), kde uvádza, že pracuje ako službukonajúci policajt stálej služby Obvodného oddelenia PZ Partizánske. Dňa 22.04.2020 v čase o 02.15 hod. sa na stálu službu dostavili príslušníci MsP Partizánske, s osobou F. I., ktorého následne vyťažil k tomu, čo sa malo stať, kedy tento mu popísal, ako od neho obžalovaný mal žiadať zaplatenie pokuty, pričom ako to tento odmietol, obžalovaný na neho vytiahol nôž a povedal mu "zaplať pokutu, lebo Ťa zabijem". Následne útočníka reflexne udrel a snažil sa ujsť z bytu, pričom útočník ho začal biť teleskopickým obuškom, pričom následne sa mu podarilo z bytu ujsť bosý a nechal si žiadne veci. Svedok tiež uviedol, že menovaný komunikoval plynule, aj keď bol viditeľne pod vplyvom alkoholu.

V prečítanej zápisnici o konfrontácii medzi svedkom - poškodeným I. a svedkom X. (č.l. 111-122) obaja v zásade zhodne uvádzajú, že obžalovaný poškodeného napadol a obaja sa zhodujú, že obžalovaný mal pri útoku v ruke nôž, ktorý však následne z ruky pustil a začal poškodeného biť teleskopickým obuškom. Obžalovaný mal podľa poškodeného byť napadnutý so slovami, že ak mu nedá 50 €, že ho zabije, svedok uviedol, že to znelo ty nevieš, kto som ja, ja Ťa zabijem (vulgárne).

Zo záverov podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaného znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 42/2020 z 02.07.2020 (č.l. 186-200) týkajúceho sa vyšetrenia duševného stavu obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu vysokoppravdepodobne netrpel duševnou poruchou, ktorá by mala forenzne významný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Obžalovaný v čase spáchania predmetného činu vedel rozpoznať jeho protiprávnosť a vedel ovládať svoje konanie. Znalec konštatuje, že pobyt obžalovaného na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný, avšak z vlastnej vôle sa môže dopúšťať trestnej činnosti. Znalec nenavrhol obžalovanému uložiť ochranné liečenie.

Zo záverov znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých č. 46/2020 z 13.07.2020 (č.l. 205-228) vyplýva, že u obžalovaného sa jedná o osobnosť alterovanú v zmysle poruchy osobnosti, prítomné sú disocálne črty osobnosti. Slabšia spôsobilosť dodržiavať morálne normy a pravidlá. Má nižšiu frustračnú toleranciu v záťaži, kedy býva neraz výbušný a v takýchto situáciách je agresia ľahšie aktivovaná. V interpersonálnych vzťahoch zisťtný, manipulujúci, vzťahy s druhými sú povrchné, nedostatočne rozvinutá empatia. Z forenzného hľadiska je obžalovaný schopný správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežil a ktorých sa zúčastnil priamo. Toho času nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne chápať realitu, všeobecná psychologická vierohodnosť je zachovaná. Znalec ďalej uvádza, že na otázky obžalovaný odpovedá, ale účelovo, skôr sa snaží prezentovať v lepšom svetle než v skutočnosti je. Špecifická psychologická vierohodnosť je u obžalovaného znížená. Z hľadiska resocializačnej prognózy, resp. na základe posudzovania možnosti recidívy hodnotí znalec možnosť resocializácie obžalovaného ako nepriaznivou prognózou nápravy. Znalec v posudku tiež uvádza, že u obžalovaného je možné zo psychologického hľadiska predpokladať, že by sa mohol

napraviť trestom odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov. Zo psychologického hľadiska znalec vyšetrením obžalovaného nezistil nutnosť uloženia doživotného trestu odňatia slobody.

Podľa prečítaného odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA č 75/2020 z 03.06.2020 na č.l. 149-160, tiež lekárskych správ a fotodokumentácie poškodeného danej k nahliadnutiu na č.l. 140-147, poškodený utrpel v súvislosti so skutkom povrchové hematómy front, vľavo cca 2x2cm, frontopariet. V strede odreniny, v pariet. časti vpravo drobná tržná ranka cca 5 mm, hrudník citlivý palp. v obl. ľavých dolných rebier viac dopredu. Zranenia vznikli priamym mechanizmom, pôsobením aktívneho priameho násillia, pôsobenie predmetom nie je vylúčené. Išlo o ľahké zranenia v dôsledku ktorých bol 3 dni čiastočne obmedzený v hygiene čelovo temennej oblasti hlavy. Okrem ošetrovania dňa 22.04.2020 nebol viac ošetrovaný. Bolesťné vyčíslil spolu na 30 bodov. Poškodený však bolesťné neuplatnil.

Podľa fotokópie bloku na pokutu nezaplateného na mieste č. 14081365 na č.l. 175 bol svedok T. X. postihnutý dňa 21.04.2020 priestupok spáchaný dňa 21.04.2020 o 14:30 hod. v Norovciach, ide o priestupok proti pravidlám cestnej premávky podľa § 4 ods. 1 písm. c/ z.č. 8/2009 Z.z. a § 22 ods. 1 písm. l/ z.č. 372/1990 Zb., pričom mu bola uložená pokuta 50,-€.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie na č.l. 129-131 a zápisnice o vydaní vecí a fotodokumentácie č.l. 132-136 súd zistil situáciu na mieste činu, je badateľný rám zrkadla, rozbité sklo, ako aj na chodbe, s rámom na fotografie, zadokumentovaný je teleskopický obušok, ktorý vydal obžalovaný, ten bol predložený aj na hlavnom pojednávaní k nahliadnutiu. Telefón zn. Blackberry patriaci obžalovanému, tiež nabíjačku vydal poškodený, ako aj vyššie popísaný blok na pokutu.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov MV SR č.l. 260-262 bol obžalovaný od 15.12.2018 do 03.08.2020 šesťkrát postihnutý za priestupky najmä proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ z.č. 372/1990 Zb. (4x skutok zo dňa 01.09.2019, 20.08.2019, 31.07.2019 - napadnutie priateľky obžalovaného, a 15.12.2018 - kedy mal skočiť do jazdnej dráhy vozidlu a snažiť sa vytiahnuť z auta vodiča) a proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c/ z.č. 372/1990 Zb. (2x dňa 19.10.2019 a 17.08.2019) v každom prípade mu bola uložená pokuta.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 263-265 bol obžalovaný dosiaľ osemkrát súdne trestaný.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 9T/18/2007-198 zo 07.05.2007, právoplatným dňa 07.05.2007, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorý spáchal ako mladistvý a bol mu uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák., trest odňatia slobody na 16 mesiacov s podmienočným odkladom podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. na 2 roky.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 6T/55/2007-230 z 25.05.2007, právoplatným dňa 25.05.2007, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania v bode 1,2/ spolupáchateľstvom pokračovacieho prečinu krádeže sčasti dokonaného v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 20 § § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bode 3/ prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr., zák. prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bode 4/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. ako mladistvému vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Zároveň bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9T/18/2007 zo 07.05.2007 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce aj vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 6T/143/2006-357 z 25.05.2007 právoplatným dňa 25.05.2007 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a spolupáchateľstvom trestného činu výtržníctva podľa § 9 ods. 2 k § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v bode 6/ zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. za čo mu bol uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. ako mladistvému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o

treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/55/2007 z 25.05.2007 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9T/18/2007 zo 07.05.2007 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce aj vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3Nt/59/2009 mu bol zmenený stupeň stráženia na stredný. Z výkonu trestu bol podľa hlásenia prepustený dňa 17.03.2010.

Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/149/2012-334 z 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. (skutok spáchal dňa 19.04.2009 v ÚVTOS Sučany) a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5T/5/2010 z 12.10.2010, právoplatného v ten istý deň, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce aj vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Voči uvedenému rozsudku bolo podané odvolanie prokurátorom, to však vzal späť dňa 17.06.2013, čo súd vzal na vedomie uznesením č.k. 2T/149/2012-342 z 24.06.2013. V tejto veci bol uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 1Nt/72/2014-29 z 18.03.2015 preradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest odňatia slobody vykonal dňa 10.04.2018. Pôvodne bol skutok právne kvalifikovaný podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ako je nesprávne evidovaný aj v odpise z registra trestov.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/76/2010 z 13.08.2013 právoplatným dňa 24.09.2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom k súhrnnému trestu odňatia slobody uloženému mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2012 z 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/65/2011-207 z 19.05.2014, právoplatným dňa 30.05.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom k súhrnnému trestu odňatia slobody uloženému mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2012 z 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/17/2012-220 z 04.02.2015 právoplatným dňa 20.02.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vzhľadom k súhrnnému trestu odňatia slobody uloženému mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/149/2012 z 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013.

Podľa správy ÚVTOS a UVV Ilava z 24.11.2020 na č.l. 344 je obžalovaný vo väzbe od 24.04.2020, bolo zaznamenaných niekoľko nedostatkov v správaní či rešpektovaní ústavného poriadku počas väzby obžalovaného, no disciplinárne riešený nebol. Momentálne je priebeh väzby u obžalovaného bezproblémový.

Podľa správy ÚVTOS Banská Bystrica z 21.10.2020 na č. I. 328, bol obžalovaný predvedený dňa 19.01.2007 do ÚVTOS Leopoldov, následne dňa 26.06.2007 do ÚVTOS pre mladistvých Sučany. Počas pobytu v tamjších ústavoch boli zaznamenané nedostatky v dodržiavaní právnych predpisoch ani správanie obžalovaného nebolo na požadovanej úrovni. Dopúšťal sa aj závažných previnení. Bol 16 krát disciplinárne potrestaný, odmenený nebol. V ÚVTOS Banská Bystrica sa nachádzal od 13.10.2009 do 17.03.2010. Súdu bola daná uvedená správa k výkonu trestu obžalovaného vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/143/2006.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať obžalovaného vinným na podklade obžaloby a uložiť mu za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia zaistenej veci. Obhajca poukázal na vyhlásenie obžalovaného k obžalobe, hoci to súd neprijal, na čiastočné priznanie

obžalovaného a navrhol mu uložiť primeraný trest v dolnej polovici trestnej sadzby, uplatnenie zásady "trikrát a dost" nebolo preukázané. Obžalovaný uviedol, že čo sa stalo späť vrátiť nevie, no ľutuje toho. Právo posledného slova nevyužil.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v obžalobe, ktorý upravil vzhľadom na vykonané dokazovanie. Táto úprava sa týkala jednak vyňatia tej časti skutkovej vety, ktorá sa vzťahovala k zásade "trikrát a dost" uvedenej v § 47 ods. 2 Tr. zák., a tiež popisu skutkového deja, podľa bez dôvodných pochybností zistenej hrozby obžalovaného, ako aj spôsobu útoku na poškodeného.

Súd zistil, že hoci obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a kladne zodpovedal aj na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. por., kde sa v podstate doznáva zo spáchania skutku, tak pokiaľ ide o popis skutku v podstate poprel, že by poškodeného vydieral, aj že by mal vôbec pri sebe nôž. Súd má za to, prihliadajúc na závery znalca z odboru psychológia, ktorý u obžalovaného zistil zníženú špecifickú vierohodnosť a snahu prezentovať sa v lepšom svetle, tiež vzhľadom k usvedčujúcej výpovedi poškodeného a svedka X. z konfrontácie medzi svedkom a poškodeným, že obžalovaný sa výpoveďou v podstate snažil zbaviť viny, resp. niektoré podstatné skutočnosti zatajiť. Svedok X. na hlavnom pojednávaní tiež nie vždy hovoril celú pravdu. Spočiatku zatajil skutočnosť, že sa u poškodeného užíval pervitín, (obžalovaný aj svedok X. navzájom toho druhého označovali za osobu, ktorá pervitín doniesla) súd však nezistil, že by mal snahu zatajovať skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali priamo k popisu skutku - konaniu páchatela. Naopak, sám sa priznal, že mal udrieť poškodeného, hoci tento si na to ani nespomína. Jeho usvedčujúca výpoveď je tak vierohodná. Poškodeného popis skutku a jeho vierohodnosť bola spochybnená rovnako len v tej časti, kde by sa skutok týkal jeho užívania pervitínu. Hoci to nebolo primárne predmetom dokazovania, súd v skutku nevylučuje a považuje za možné, že pravdivá môže byť aj verzia obžalovaného a svedka X., že pervitín užil aj poškodený, a zrkadlo bolo obžalovanému "po ruke" práve preto, že z neho prítomní užili pervitín šňupaním. To mohlo aj "prebrať" či povzbudiť poškodeného inak tiež pod vplyvom alkoholu a v nočných hodinách, aby obžalovanému oponoval, ba dokonca sa bránil aktívne a prvý ho napadol - čo však v danom prípade bolo konanie v nutnej obrane oproti osobe priamo hroziacej zbraňou - nožom. Poškodený sa so svedkom X. aj v hrubom zhodujú v popise noža, ktorý mal mať obžalovaný (zrejme lovecký a pravdepodobne zatvárací), pričom zmysel dáva aj to, že svedok X. sa nožov zbavil, preto ich na mieste nenašli. Že nože neležali oba na posteli zas vyplýva z toho, že svedok X. už mal byť na odchode, mal svoje veci, a teda zrejme aj svoj nôž, pričom je pravdepodobné, že svoj nôž mal aj obžalovaný, hoci ho nepoužil inak, ako na účel hrozby, ale v priebehu bitky použil teleskopický obušok. O tom, že mal byť použitý nôž svedčia aj svedkovia R. T. E., ktorí reprodukovali slová poškodeného bezprostredne po skutku. Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, ktoré boli diagnostikované aj lekárom, súd vychádzal z odborného vyjadrenia znalca z odvetvia chirurgia, traumatológie, lekárskej správy a fotodokumentácie zranení, ktorých mechanizmus vzniku zodpovedá následkom napadnutia. Súd tak vinu považuje bez dôvodných pochybností preukázanú výpoveďou poškodeného, svedka X. a to pokiaľ ide o použitie noža aj jeho výpoveďou pri konfrontácii, svedkov R. T. E., a tiež v podstate procesným vyhlásením obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Súd dospel k právnomu záveru, že konaním obžalovaného, ktoré ustálil v skutkovej vete rozsudku, na základe vyššie uvedených dôkazov a odôvodnenia, iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (nožom), teda spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Porušil záujem spoločnosti na ochrane slobody ľudského rozhodovania. Konal v úmysle priamom podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Najskôr je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu súd nepoužil ustanovenie § 47 ods. 2 Tr. zák. čo bol jeden z dôvodov, prečo aj neprijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že obžalovaný nebol dvakrát potrestaný za dokonané trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Tr. zák. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 9T/18/2007-198 zo 07.05.2007,

právoplatným dňa 07.05.2007, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorý spáchal ako mladistvý a bol mu uložený za tento skutok neskôr rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/143/06 z 25.05.2007, právoplatným v ten istý deň aj za pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a spolupáchateľstvom ďalej trestný čin výtržníctva podľa § 9 ods. 2 k § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. ako mladistvému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 17.03.2010. Počas výkonu tohto trestu spáchal dňa 19.04.2009 v ÚVTOS Sučany skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/149/2012-334 z 02.05.2013, právoplatným dňa 17.06.2013, a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 10.04.2018. Odsúdenie vo veci Okresného súdu Trenčín č.k. 9T/18/2007 mladistvému odsúdenému zahladené nebolo, odsúdený spáchal počas výkonu trestu ďalší trestný čin, nemožno tak ani konštatovať zahladienie odsúdenia, posudzujúc to ako predbežnú otázku. Po vykonanom dokazovaní bolo zistené, že zápis v registri trestov vo veci Okresného súdu Martin č.k. 2T/149/2012 obsahuje chybu a je v rozpore s právoplatným vyhláseným rozsudkom. Záznam zrejme vychádzal z obžaloby, kde bol skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Takto bolo preukázané, že obžalovaný bol pre dokonané trestné činy špecifikované v § 47 ods. 2 Tr. zák. dosiaľ potrestaný "len" raz, pretože inak bol potrestaný okrem menej spoločensky nebezpečných trestných činov len pre pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1 k § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody samostatný a nepodmienečný. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona v rozpätí 4 až 10 rokov odňatia slobody. Súd neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti. Obžalovaný sa totiž nepriznal k spáchaniu trestnej činnosti kladenej mu za vinu čo vyplýva z jeho výpovede a verzie udalosti, ktorá bola vyššie uvedeným dôkazmi vyvrátená. Súd poukazujúc na odsúdenia vo veci sp. zn. Okresného súdu Trenčín č.k. 9T/18/2007 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/143/06 ukladal obžalovanému trest podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože opätovne spáchal zločin. Súd tak vychádzal z upravenej trestnej sadzby 7 až 10 rokov odňatia slobody.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 7 rokov, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý, spĺňajúci účel individuálnej aj generálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti. V tomto prípade predovšetkým tým, že obžalovanému sa počas výkonu trestu zabráni v páchaní trestnej činnosti na slobode. No snáď si aj uvedomí, že pokračovanie v obdobnom spôsobe života ako viedol predtým a páchanie obdobnej trestnej činnosti môže viesť k ukladaniu trestu podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., pričom ho od toho delí už len jeden trestný čin spadajúci pod toto zákonné ustanovenie. Hoci obžalovaný spáchal násilnú trestnú činnosť a nie prvýkrát, súd zohľadnil, že svojím konaním nespôsobil poškodenému ujmu na zdraví vyžadujúcu práceneschopnosť, skutok bol spáchaný (pokiaľ ide o vydieranie so zbraňou ako také) v podstate verbálne, pričom tú najúčinnejšiu zbraň - nôž obžalovaný nepoužil inak, ako na účel hrozby. Tomu najväčšiemu následku, ktorý hrozil - zraneniu poškodeného nožom obžalovaný predišiel, a v skutku sa nedá povedať, že by mu bol schopný poškodený zabrániť, pokiaľ by obžalovaný skutočne chcel útočiť nožom.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (naposledy prepustený 10.04.2018), poukazujúc na vyššie uvedené odsúdenia, na ktoré súd prihliadol, súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - 1ks vysúvacieho kovového teleskopického obuška, ktorý bol v úschove súdu, teda veci patriacej obžalovanému, ktorú vydal, ktorú ako zbraň použil pri páchaní trestného činu. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.